

Insurecția armată de la 23 August 1944 — opera forțelor patriotice populare îndrumate și conduse de P. C. R.

Poporul român va sărbători peste câteva zile cea de a 14-a aniversare a zilei de 23 August, ziua eliberării sale de sub jugul fascist, cea mai mare sărbătoare națională din istoria României. La 23 August 1944, în condițiile create de înfrângerea zdrobitoare pricinuită trupelor hitleriste de către armata sovietică a avut loc insurecția armată, organizată și condusă de Partidul Comunist Român, care a dus la răsturnarea dictaturii militare fasciste și ieșirea României din războiul hitlerist. Insurecția armată a marcat o cotitură radicală în viața poporului nostru — sfârșitul unui regim de sălbătică asuprire și exploatare a oamenilor muncii și începutul unei noi ere în care poporul muncitor a devenit stăpân al patriei sale libere și independente, constructorul unei vieți noi, socialiste.

Participarea maselor populare și a armatei la insurecția armată de la 23 August 1944 a fost o urmare directă a revoltei și urii acumulate de poporul împotriva dictaturii fasciste și a ocupanților hitleristi, care aduseseră țara într-o situație dezastruoasă. Ea a fost continuarea luptelor organizate și conduse timp de ani de zile de Partidul Comunist Român pentru apărarea intereselor vitale ale poporului, pentru cucerirea libertăților democratice și a independenței naționale a României.

După cum se știe, instaurarea hitlerismului în Germania la începutul anului 1933 a însemnat pentru reacțiunea internațională, inclusiv cercurile reacționare din țara noastră, un semnal de ofensivă pentru intensificarea pregătirilor de război împotriva Uniunii Sovietice. Forțele celei mai negre reacțiuni se pregăteau de asalt pentru cucerirea puterii. Garda de fier și alte organizații fasciste duceau o activitate trădătoare, potrivnică intereselor poporului, ca agenți ale imperialismului german. Întreaga desfășurare a evenimentelor politice din țară, întreaga politică internă și externă a României arătau că virtuțile claselor dominante în frunte cu regele și cu guvernele care se perindau la cîrmă țării — guvernele „țărăniști” și „liberale” — se orientau tot mai pronunțat, mai categoric, spre fascism.

Partidul Comunist Român s-a ridicat cu toată hotărârea împotriva fascizării țării și a transformării României într-un cap de pod al războiului antisovietic, potrivnic intereselor naționale.

Un rol de cea mai mare însemnătate în procesul de întărire a forțelor partidului, în creșterea influenței și prestigiului său în rândul maselor muncitoare și în desfășurarea ulterioară a evenimentelor istorice l-a avut lupta eroică a muncitorimii cucerite și petroliștii din februarie 1933 organizată și condusă de partidul comunist. Luptele din februarie în care cuceririle și petroliștii s-au ridicat nu numai în apărarea intereselor lor, ci a intereselor fundamentale ale întregului popor, au reprezentat o înfruntare a voinței dirze a clasei muncitoare de a opri și respinge ofensiva claselor exploatare împotriva nivelului de trai al celor ce muncesc, de a se opune cu toate forțele fascizării țării. În ciuda terorii sălbătice dezlănțuite de regimul burghezo-moșieresc împotriva mișcărilor muncitorești și antifasciste, luptele din februarie au zgăzuit pentru un timp ascensiunea la putere a fascismului, au dat o lovitură politică de aservire a țării de către monopolurile străine și de împingere a României în războiul antisovietic.

În fața primejdiei crescânde a fascismului, Partidul Comunist Român s-a adresat tuturor forțelor democratice, sau care pe atunci se pretindeau democratice, inclusiv partidelor „istorice”, pentru a încheia un larg front popular antifascist, în cadrul căruia să fie realizată mobilizarea celor mai largi părturi sociale împotriva pericolului grav care amenința țara.

Partidele burghezo-moșieresti au respins însă sistematic propunerile partidului comunist și au luat fațis poziție împotriva ideii frontului popular, căutând din răspuneri să o discrediteze în ochii maselor. Mai mult, în locul coaliției antifasciste, Maniu a încheiat cunoscutul pact cu Garda de fier, agentura oficială a lui Hitler în România, făcând totul pentru a netezi drumul către dictatura fascistă. Partidele „istorice”, partide ale claselor exploatare, vedeau în dictatura fascistă mijlocul cel mai sigur pentru a ține în frâu masele populare.

Cu tot refuzul lor de a participa la lupta dusă de forțele patriotice împotriva înrobirii țării de către imperialismul german și a pregătirilor de război, s-a reușit, pe baza propunerilor partidului comunist, să se încheie în anul 1938-39 un front democratic de luptă, la care au participat, alături de partidul nostru, Frontul Plugarilor, Mădosul-ul, Blocul democrat și unele organizații ale partidului social-democrat. Sile de presiune a maselor popu-

lare și peste capul conducătorilor centrale ale partidelor „istorice”, unele organizații locale ale acestora au încheiat alianțe electorale cu forțele frontului democratic. Astfel, în alegerile parțiale din 1937 de la Mehedintz, Hunedoara, București, Iași și a. forțele fasciste și reacționare s-au fost înfrinte de coaliția forțelor democratice.

În această perioadă, Germania hitleristă se pregătea să cotopească țările din sud-estul Europei, ale căror resurse materiale și umane, poziții strategice voia să le acapareze în scopurile sale agresive. Pentru a încuraja imperialismul german să pornească agresiunea împotriva Uniunii Sovietice, cercurile conducătoare anglo-americane s-au declarat gata să renunțe la garanțiile date României și altor țări din estul Europei și să respecte așa-zisele „interese” ale hitleristilor. Clasele exploatare din România, trădând interesele naționale, se împotriveaua politicii de prietenie cu U.R.S.S., singura putere care corespundea intereselor vitale ale țării, și duceau o politică de compromis trădător și capitulare față de hitleristi.

În aceste împrejurări a fost instaurată dictatura regală care a lichidat ultimele libertăți democratice, politice și sindicale, slăbind capacitatea de rezistență a țării în fața amenințării tot mai grave a imperialismului fascist german.

Aiut dictatura regală, cit și celelalte forțe reacționare, legionari, cizistii, împreună cu partidele burghezo-moșieresti, în frunte cu Maniu și Brătianu au acceptat dictatul rusin de la Viena și au acționat din toate puterile să „potească” indignarea maselor populare, mobilizate de partidul comunist la lupta patriotică împotriva acestui act odios de trădare națională.

Poziția contrară intereselor naționale adoptată de burghezia și moșierimea din țara noastră și partidele lor, nerealizarea din această cauză a frontului popular antifascist, au făcut posibilă întronarea dictaturii fasciste legionaro-antonescine, aruncarea țării în brațele Germaniei hitleriste. Partidele „istorice” nu au schitat nici cel mai mic gest de apărare măcar a democrației burgheze pe care pretindeau că o reprezintă.

În fapt, între partidele „istorice” și regimul fascist a acționat o înțelegere reciprocă. Partidele istorice au pus la dispoziție dictaturii fasciste antonescine specialiști, instalați în guvern și în posturi importante de conducere din aparatul de stat și din industrie.

Un rol criminal l-au jucat legionarii, care și-au dezvoltat atunci din plin chipul mișcării de trădători de țară, agenți nămiți ai Gestapoului. Practicând o demagogie nerusătinată, ei acționau în direcția otrăvirii conștiinței maselor cu ideologia fascistă, a infectării lor cu morbul naționalismului, al sovietismului. Dezlănțuind un regim de teroare, ei și-au mințit minile cu singele a mil de oameni nevinovați. Istoria țării noastre n-a cunoscut o organizație politică mai ticloasă, care să fi jucat un rol atât de dăunător intereselor naționale ale poporului și în primul rând ale clasei muncitoare cum a fost aceea a legionarilor.

Unde a ajuns România sub dominația haitelor legionare, a fasciștilor, dușmanii ai intereselor naționale?

Țara și-a pierdut complet independența națională: petrolul, grânele, toate bogățiile țării și odată cu ele singele poporului român, au fost puse la dispoziția hitleristilor. Situația țării s-a agravat și mai mult după tirirea României în războiul antisovietic, război de jaf și cotopire, îndreptat împotriva primei țări socialiste din lume — război care a constituit totodată o crimă împotriva poporului român. Jafului nelimitat al hitleristilor i s-au adăugat grelele distrugerii provocate de război, uriașele pierderi omenești care au ajuns la aproape un milion de morți și răniți. Tot greul războiului apăsa asupra maselor populare. Indicele costului vieții ajunsese în 1942 de aproape 4 ori mai mare față de 1935. O sălbătică teroare polițistă urmărea înăbușirea oricărei încercări de apărare a drepturilor cetățenești, călărate cu brutalitate în picioare, a ori cărei manifestări ce se împotriveaua politicii fasciste.

Partidele așa-zise „istorice” au aprobat și sprijinit războiul antisovietic, în care vedeau un prilej de îmbogățire a capitaliștilor și moșierilor români și de satisfacere a poftelor lor imperialiste. „Partidul național țărănesc — glășua Memoriilor adresate la 8 noiembrie 1941 de Iuliu Maniu lui Antonescu — aproba acțiunea militară întreprinsă... și acclamă cu însufiețire rezultatele obținute în această privință...” În timp ce războiul hitlerist a pricinuit cumplite nenorociri poporului, care îl ura de moarte, pentru burghezie și moșierime el a însemnat o adevărată mană cerească. Clasele exploatare au partici-

pat direct și nemijlocit la jaful ocupanților hitleristi, făcând afaceri cu ei în diferite consilii de administrație, storcând imense profituri din singele și suferințele poporului.

Singurul partid, care s-a ridicat la luptă pentru dobândirea dictaturii fasciste-antonescine pentru ieșirea din războiul antisovietic și izgonirea din țară a cotoptorilor fasciști a fost Partidul Comunist Român. Încă din prima zi a intrării trupelor hitleriste în țară, la 8 octombrie 1940, partidul comunist a adresat întregului popor chemarea la luptă împotriva armatei germane de ocupație, iar la 6 septembrie 1941 el a propus tuturor partidelor și formațiilor democratice și patriotice o platformă pentru crearea unui front unit național antifascist.

În ciuda terorii sîngeroase dezlănțuite de dictatura fascistă antonesciană și de Gestapo împotriva partidului comunist, în pofida faptului că în conducerea partidului pătrunseseră elemente trădătoare în frunte cu Porș și Kofler, care duceau o activitate criminală, de lovire a cadrelor de bază ale partidului, de compunere și lichidare a organizațiilor de partid și se opuneau voinței organizatorilor de bază de a organiza acțiuni de partizană, acte de sabotaj, nimic n-a putut stăvilii lupta eroică a comunistilor. Însușii hitleristi, cu toată puterea și devotamentul necelut în fața de popor, riscându-și libertatea și viața, comunistii formează grupuri de patrioți, care trec la organizarea luptei împotriva mașinii de război hitleriste. Ei tipăresc și răspund presa ilegală și manifeste care cheamă masele la luptă împotriva dictaturii fasciste și a războiului. La Reșița, în Valea Jiului, la Lemaitre (București) și în alte locuri au avut loc acțiuni de sabotaj. La arsenalul armatei din Tirgoviște au fost aruncate în aer munițiile depozitate. În aceste acțiuni au căzut Ilmion Sirbu, Pompiliu Ștefu, Petre Georgehe și alți luptători dirși. În fața plutonului de execuție, muncitorul comunist Petre Georgehe a strigat: „Afară cu ocupanții fasciști din țară! Afară cu banda care ne-a sărăcit țara! Trăiască România liberă și independentă!” Amintirea devotamentului nemărginit față de popor al acestor eroi, al spiritului lor de abnegație pentru cauza clasei muncitoare va trăi vesnic în inima poporului.

La începutul anului 1943, eforturile P.C.R. pentru formarea unei coaliții antifasciste înregistrasem un succes: la naștere Frontul patriotic antihitlerist, la care au aderat, în afară de P.C.R., Frontul Plugarilor, Uniunea Patrioților, Mădosul-ul, unele organizații locale ale Partidului social-democrat, și unele grupuri ale burgheziei care și dădau seama că războiul e pierdut de hitleristi.

Victoriile istorice reputeate de armata sovietică asupra cotoptorilor hitleristi, și mai ales marea victorie de la Stalingrad, au deschis perspective luminoase luptei de eliberare a forțelor patriotice. În aceste condiții, în fața partidului s-au pus sarcini noi. Cadrele de partid devotate trup și suflet partidului și clasei muncitoare, în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, pe baza aprecierii juste, științifice a raportului de forțe, a previziunii clare asupra desfășurării evenimentelor, au elaborat din timp linia directoare tactică și strategică corespunzătoare noilor condiții. Cu toate dificultățile extrem de mari, create de ilegalitatea în care era nevoit să activeze partidul, de existența în conducerea partidului a elementelor trădătoare, s-a reușit să se stabilească un contact strîns între cadrele de bază din închisori și cadrele devotate partidului din afară, și să se elaboreze în amănunțime, sub conducerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, planul acțiunilor viitoare ale partidului. Drept prim obiectiv se punea curățirea conducerii partidului de elemente trădătoare, ca o condiție esențială pentru a se asigura succesul activității partidului, conducerea fermă de către partid a luptei de eliberare a maselor populare. Totodată, planul de acțiune prevedea mobilizarea tuturor forțelor patriotice populare și unirea lor într-un front național unit antifascist, atragerea elementelor patriotice din armată de partea forțelor antifasciste, în scopul dobzirii pe calea insurecției a dictaturii militare fasciste și al instaurării unui regim democratic. Al scoaterii României din criminalul război antisovietic și al aderării ei la coaliția antihitleristă în frunte cu Uniunea Sovietică.

Traducerea în viață a măsurilor în vedere a înălțării din conducere a elementelor dușmănoase și elaborarea liniei strategice și tactice au chezurit îndeplinirea de către partidul nostru a sarcinilor istorice care i s-au pus în față.

La 4 aprilie 1944 au fost înăl-

GH. IONESCU

(Continuare în pag. 3-a)

Raportează îndeplinirea angajamentelor

★ PLOESTI (de la corespondentul nostru). Toate întreprinderile din orașul Ploesti au îndeplinit și depășit angajamentele luate în cîntea zilei de 23 August. În fruntea întrecerii socialiste s-au situat și de data aceasta muncitorii raîndrilor orașului. Ei au reușit să realizeze peste plan 6120 tone produse petroliere albe față de 3000 tone cit își luaseră angajamentul. În întîmpinarea zilei de 23 August, colectivele tuturor întreprinderilor din orașul Ploesti au realizat 11.928.000 lei beneficii peste plan, iar prin reducerea prețului de cost, economii de 27.211.000 lei.

★ TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). Majoritatea colectivelor întreprinderilor din orașul și regiunea Timișoara raportează în aceste zile partidului îndeplinirea angajamentelor luate în cîntea sărbătorii celei de a 14-a aniversări a eliberării patriei noastre. Astfel, la fabrica de înălțăminte „Nikos Beloisannis” planul producției globale a fost depășit cu 1.82 la sută, iar prețul de cost a fost redus cu 0,5 la sută peste sarcina planificată. Întreprinderea realizînd în elara prevederilor un beneficiu de 100.000 lei. Succese asemănătoare a obținut și colectivul fabricii textile „Tebe” din Arad care și-a depășit angajamentele luate cu 13 tone de fire de bumbac și 78.000 metri pătrați țesături finite.

★ TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru). Pînă la 20 august textileții de la uzina „Gh. Doja” din Sf. Georgehe au produs peste plan 82.000 kg. fire de bumbac și 78.000 m.p. țesături. Muncitorii de la fabrica de conserve Mureșeni lă aceași dată produceau conserve în contul lui septembrie. Muncitorii forestieri din regiune au exploatat și transportat peste plan peste 2.000 m.c. material lemnos. De asemenea, fabrica de mobilă Sîmo Gheza, a produs peste plan mobilă în valoare de mai bine de 2.800.000 lei.

Pînă la 20 august muncitorii, tehnicienii și inginerii din întreprinderile regiunii au produs peste plan produse în valoare de 36.582.000 lei, depășindu-și angajamentul luat cu produse în valoare de peste 1.000.000 lei.

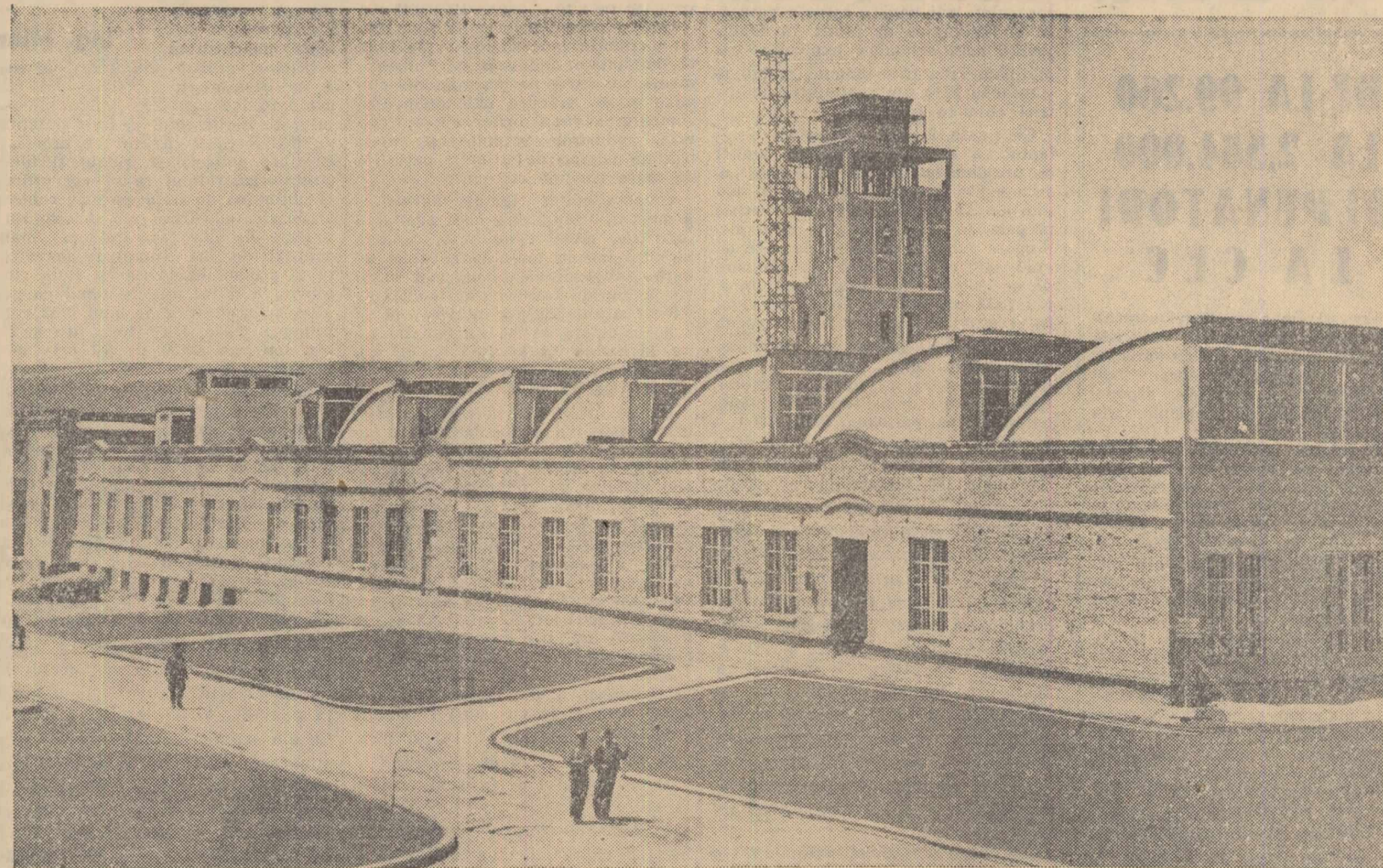
★ PETROȘANI. În întrecerea socialistă pe care o desfășoară în cîntea zilei de 23 August minerii din Valea Jiului au extras de la începutul lunii august înec 3.140 tone cărbune energetice și coșticiabil peste plan. Frunții sint minerii de la exploatarea Uricani și Petrița.

★ MEDIAȘ. Lucrătorii întreprinderilor din Mediaș raportează îndeplinirea cu 4 zile înainte de termen a angajamentelor luate în cîntea marilor sărbători a eliberării patriei. Pînă acum întreprinderile din acest oraș au dat peste plan aproape 300.000 m.p. țesături, 267.000 diferite articole de sticlărie, 700 triciclete, etc.

Magistrala înaintează

ORASUL STALIN. — Brigadierii dă pe șantierul magistralei de est raportază îndeplinirea și depășirea angajamentelor luate în cîntea marilor sărbători a eliberării patriei. Pînă acum, ei au montat 110 km conductă, în loc de 80 km, cit s-au angajat. Frunții în întrecere este sectorul 9 Virghis, raionul Odorhei, care deține steagul de frunții al C.C. al U.T.M. (Agerpres)

O IMPORTANTĂ UNITATE A INDUSTRIEI UȘOARE

Printre importante unități ale industriei bunurilor de consum intrate în funcțiune în anul regimului democrat-popular se numără și filatura de în și cînepe de la Fălticeni. Punind în valoare aceste plan-

ceste secții. Acum se lucrează la instalarea conductelor tehnologice, a aparatelor de măsură și control. A început și executarea primelor izolări.

— Există instalații a căror montaj a luat sfîrșit?

— Da. Chiar în acest sector s-au montat complet instalațiile din faza tehnologică a arderii amoniacului și întreaga centrală de compresoare, care sint gata de pe acum pentru probe și rodaje mecanice. În această situație se află și mașinile de înfășurat din sectorul de producere a polimerului, care, acoperite cu prelate, așteaptă să fie supuse probelor mecanice.

În încheierea scurtei convorbiri cu șeful serviciului tehnic al uzinei de relon, am mai fost informat că în prezent se lucrează intens la stația de 110 kw, de a cărei intrare în funcțiune depinde alimentarea uzinei cu energie electrică de la Borzești, precum și la efectuarea cu succes a probelor mecanice, iar după aceea și a probelor tehnologice.

În colonia Combinatului chimic Roznov

PIATRA NEAMT. (de la corespondentul nostru). De curînd constructorii coloniei de servicii a Combinatului de îngrășăminte azotoase Roznov au dat în folosință 5 case-blocuri, cu un număr de 23 apartamente. Cu acestea numărul apartamentelor date pînă acum în folosință aici este de 103. Se apropie de asemenea de sfîrșit construcția a încă două case cu 8 apartamente care vor fi date în curînd în folosință.

În fruntea întrecerii pentru termnarea la vreme și executarea calitativă a lucrărilor de construcție s-au situat zidarii Francisc Eigel, Nicolae Bocit, fierarul betonist Nicolae Neacșu, mozaicarul Ion Girardi și dulgherul Ion Sandu.

In noul oraș Onești

ONEȘTI (de la trimisul nostru). Pe șantierele de construcții ale noului oraș Onești, munca se desfășoară cu însuflețire. De la începutul anului și pînă în prezent s-au dat în folosință muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor de la combinatul de cauciuc sintetic, fabrica de sodă, termocentrala, rafinăria nr. 10 Borzești peste 70 de apartamente.

Intensificînd întrecerea socialistă în cîntea lui 23 August, muncitorii au dat în folosință peste sarcina de plan un număr de 18 apartamente. A mai fost terminat un pavilion cu 50 paturi pentru spitalul unificat Onești. Pentru a îmbunătăți aprovizionarea muncitorilor din noul oraș a fost terminat și dat în folosință zilele acestea un mare și modern magazin „Alimentara”. Pe străzile noului oraș au fost pavate peste 4.500 metri pătrați, s-au amenajat trotuare și alei. Pentru asigurarea încălzirii centrale ale noilor blocuri date în folosință au fost terminate și se fac probe de presi-

ne la conducta care va alimenta cu gaze cartierele noului oraș.

În întrecerea socialistă în cîntea lui 23 August, au fost antrenate peste 800 muncitori, ingineri și tehnicieni de pe acest șantier.

Adunări festive închinete zilei de 23 August

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). — Sute de muncitori de la uzina „Electropulere” din Craiova au participat miercuri după amiază la adunarea festivă consacrată sărbătorii celei de a 14-a aniversări a eliberării patriei noastre. Cu acest prilej tov. Gh. Doja, secretar al comitetului regional de partid, a vorbit despre importanța istorică a acestui eveniment în viața poporului român, despre succesele cu care oamenii muncii din orașul și regiunea Craiova întîmpină marea sărbătoare a eliberării.

Adunări asemănătoare au mai avut loc și la întreprinderea „11 Iunie”. Întreprinderea de Panificație, Institutul Agronomic, Direcția Regională C.F.R., precum și la alte întreprinderi și instituții din oraș și regiune.

★ În Capitală, peste 3.500 de muncitori, tehnicieni și ingineri ai uzinelor care poartă numele sărbătorii națio-

20.000 tone de oțel peste plan

HUNEDOARA (de la corespondentul nostru). Oțelarii combinatului siderurgic din Hunedoara obțin realizări deosebite în cîntea zilei de 23 August. Ei și-au depășit angajamentul luat cu 2400 tone oțel marea și electrică, iar în ziua de 20 august au elaborat cea de a 20.000-a tonă oțel produsă în acest an peste planul de producție. Rezultate bune au obținut oțelarii de la secția nr. 1 care au elaborat 850 țigle rapide și au dat 14.946 tone oțel peste plan. Numci schimbului tineretului condus de Gogu Josan și-a depășit planul cu 4455 tone oțel, iar echipa prim-topitorului Dumitru Șerban a început să lucreze miercuri în contul ultimei decade a lunii septembrie.

Mai multe produse de consum

Lucrătorii din întreprinderile industriei bunurilor de consum raportază îndeplinirea angajamentelor luate. Astfel, în cîntea marilor sărbători ei au produs peste sarcinile de plan 900.000 m. pătrați țesături de bumbac, 29.000 m. pătrați țesături subțiri de în și cînepe, 250.000 m. pătrați țesături de mătase, 570.000 perechi ciorapi de bumbac, 300 tone adpun, 140 tone biscuiți, 11.000 hl. lapte de consum, 366 tone unt, 40 tone preparate de carne și alte produse.

Realizările constructorilor de nave

GALATI (de la corespondentul nostru). Constructorii de vase de la Șantierul Naval Galați în cîntea zilei de 23 August au realizat o producție valorică care depășește cu 4.500.000 lei pe cea planificată. Tot în cîntea marilor sărbători, colectivul de muncă al șantierului a realizat peste plan un șlep de 1000 tone, a economisit cantitatea de 20.000 kg. tablă specială de construcții și a început probele la prima motonavă lansată la apă cu citva timp în urmă.

Adunări festive închinete zilei de 23 August

male de la 23 August au luat parte miercuri după-amiază la adunarea festivă închinată celei de-a 14-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist.

Tov. Florian Dănălahe, prim-secretar al Comitetului orașenesc București al P.M.R., membru al C.C. al P.M.R., a făcut o amplă expunere despre semnificația zilei de 23 August. Multe de muncitori și-au exprimat atașamentul și dragostea lor față de partid și guvern prin lozinci și urale entuziaste.

În încheierea adunării Ansamblul C.C.S. a prezentat un program artistic.

★ Adunări festive în cîntea marilor sărbători a poporului nostru au mai avut loc la „F.R.B.”, „Manotehnica”, „Timpuri Noi”, „Luceafărul”, „Răscăla 1907” din Capitală, în regiunile Iași, Stalin, Hunedoara, Constanța etc. (Agerpres)

te textile, noua unitate industrială contribuie în același timp la dezvoltarea orașului Fălticeni, în trecut cu totul lipsit de industrie.

Foto: NICU VASILE

Acum 14 ani a început adevărata viață a Dobrogei

Înapoierea Dobrogei — această realitate a trecutului pe care realitatea burgheză se găsea în imposibilitatea de a o contesta — a fost întotdeauna pusă pe seama condițiilor naturale grele ale regiunii. „Condițiile naturale” erau vinovate că în satele ce se zbateau în mizerie, la suta din gospodăriile țărănești nu aveau decât 10 ari, 7 la suta — până la jumătate de hectar și numai 14 la suta — între 1—3 ha. Tot „condițiile” erau vinovate și de faptul că 13,5 la suta din numărul total al gospodăriilor țărănești nu aveau nici un bou sau un cal și numai 6 la suta aveau câte un animal de muncă, ca 43 la suta din gospodăriile din fostele județe Constanța și Tulcea nu aveau nici o oale, iar 45 la suta nici un porc. Dar tot condițiile naturale au determinat ca aproape jumătate din pământul cultivat să aparțină moșierilor și chiburilor la care mii de țărani muncitori trăneau din greu? Statisticile burgheze nu oferă nici o lamurire dar cifrele vorbesc cu tărie despre dezinteresul purtat în trecut Dobrogei.

Cifrele acestea aparțin acum trecutului. Tot de trecut aparțin și cele ce arată că în fostele județe Constanța și Tulcea industria era reprezentată de abia prin 42 de așezări întreprinderi cu 1900 muncitori și cu o forță motrică de numai 7.157 CP, ca pe ogorale regiunii se aflau doar 119 tractoare, 124 batoze, 300 secerători-legători — toate în proprietatea moșierilor.

Viața adevărată a Dobrogei a început acum 14 ani, odată cu eliberarea întregii țări. În acești ani, fața bătrânului ținut al Dobrogei s-a schimbat cu desăvîșire. Au apărut și apar mereu obiective industriale de mare însemnatate republicană. Fabrica de ciment și întreprinderile de utilități din Medgidia, termocentrala Ovidiu, Combinatul de conserve de pește de la Tulcea, o fabrică modernă de pine la Cernavodă, fabrica de acid sulfuric și superfosfat — noul complex de construcții industriale de la Năvodari — care va intra parțial în funcție în cursul acestui an, etc. S-au creat întinderi noi dar și cele vechi s-au dezvoltat și modernizat. Portul Constanța — cel mai important port al țării la Marea Neagră — a fost dezvoltat și dotat cu mijloace tehnice dintre cele mai moderne. Mecanizarea lucrărilor de încălzire și descărcare în procent de 80 la suta și schimbarea cu totul felului de muncă și întreaga viață — mai degrabă de acțiune industrială — mai degrabă cea extractivă, în continuă dezvoltare — permite să se valorifice pe scară tot mai largă bogățiile resurse de materii prime ale regiunii noastre. Numarul întreprinderilor industriale din Dobrogea este astăzi de 12 ori mai mare ca cel din anul 1942. Producția industrială a crescut față de 1936 cu 390 la suta, iar producția de energie electrică a crescut de 15 milioane kWh în 1938, la 148,8 milioane kWh în 1957.

dar dezvoltarea industrială a regiunii Constanța nu este singura schimbare intervenită în anii regimului de democrație populară. Cine străbate azi satele Dobrogei se poate ușor convinge că nu numai din orașele sau localitățile industriale au dispărut urmele grele ale trecutului, dar și locuitorii satelor — care alcătuiesc de fapt majoritatea — se bucură de o viață nouă și îmbelsugată. Și acest lucru își are origina în faptul că în regiunea noastră s-a acordat — sub îndrumarea comitetului regional de partid și cu sprijinul statului — o importanță deosebită colectivizării agriculturii, așezării pe o bază socialistă a satului care nu putea rămâne în urma industriei în plină dezvoltare.

Transformarea socialistă a agriculturii era condiționată de crearea unei serioase baze tehnice. Acest lucru s-a

Vasiliu Tudose

președintele comitetului executiv al statului popular regional Constanța

realizat în primul rind prin dotarea agriculturii regiunii Constanța cu un mare număr de tractoare și mașini agricole dintre cele mai perfecționate. Acum pe ogoarele regiunii Constanța lucrează peste 6200 tractoare și citeva mii de alte mașini agricole. Cele 33 de S.M.T. înființate în regiune au pus la îndemina țăranilor muncitori mijloacele de care aveau nevoie pentru a smulge pământului roade bogate și a-și scapa de mizerie.

Îndrumați de partid și de organele de stat, țărani muncitori și-au dat seama că drumul cel mai sigur cel-au urmat este unirea petecilor lor de pământ în tarlate întinse. Primele unități agricole cooperatiste — gospodăriile colective de la Ceamurlia de Jos, Progresul, Ion Corvin — au luat ființă în 1949. Opt ani mai târziu, în 1957, regiunea Constanța a devenit prima regiune din țară cu agricultura în întregime colectivizată. Celor 335 de gospodării colective existente în regiune, comitetul regional de partid și organele de stat le-au acordat și le acordă un permanent sprijin. Aici au fost trimiși tehnicieni și ingineri agricoli care contribuie prin munca lor la ridicarea agriculturii. Astăzi, numai în gospodării colective, la sfaturile populare și în S.M.T. lucrează aproximativ 500 de ingineri și tehnicieni agricoli. Creditele bănești în valoare de 229.500.000 lei, îngrășămintele chimice, materialele de construcții constituite și ale diferite forme de ajutorare a gospodăriilor colective din regiune.

În acest permanent sprijin acordat de stat, în marile transformări petrecute în satele dobrogeene, în munca harnică a colectivităților trebuie cautat secretul reușitelor bogate, al dezvoltării nebanuite a turmelor și cirezilor din regiune, secretul vieții îmbelsugate a celor 100.271 familii de colectivști. Dacă în perioada anilor 1934—1938, producția medie la griu a fost de 844 kg. la hectar, iar la porumb de 599 la hectar, între 1953—1957, recolta medie pe întreaga regiune a ajuns la 973 kg. griu și 1324 kg. porumb la hectar.

A crescut și numărul animalelor. Numarul oilor de pîlă, s-a dublat în ultimii ani ajungând la peste 1 milion de capete, din care 94 la suta sînt cu lăina fină și semilăna. Efectivele de bovine și porcine au crescut și totodată s-a îmbunătățit și calitatea lor. Acolo unde în trecut vacile dădeau doar 300—400 litri de lapte — la Palazu Mare sau la Viile Noi — se obțin acum cîte 2.000—2.600 litri de lapte de la fiecare vacă anual.

Valoarea medie a zilei-muncă pe regiune a crescut de la an la an. În anul 1954 valoarea zilei-munca era de 15,5 lei pentru ca în anul 1957 să se ridice la 21,34 lei. Colectivștii din Pecineaga, raionul Negru Vodă, au primit angajat pentru fiecare zi-muncă produse agricole și bani în valoare de 44 lei.

În trecut, în regiunea noastră aveau doar un singur sat electricizat. În prezent aproape 60 de sate se bucură de avantajele extinderii rețelei de electricitate. În anul 1944 în regiunea noastră aveau un număr

de aproape 70.000 de analfabeți. În prezent această plagă lăsată moștenire de vechile regimuri burghezo-moșierești este ca și dispărută. În locul întinerului și analfabetismului, știința de carte își face loc tot mai stăruitor. Fața de 1944, numărul elevilor a crescut cu peste 35.000, iar cel al cadrelor didactice cu aproape 1.000. De remarcat faptul că pentru copiii muncitorilor naționale funcționează 94 de școli. Avem 365 cămine culturale și 366 biblioteci cu peste 900.000 volume, 9 case de cultură. Teatrul de stat, teatrul muzical, teatrul de estradă, teatrul de păpuși, muzeul arheologic, aquariumul, stadionul și palatul sporturilor au fost înființate în anii puterii populare.

Desigur că nu ne vom opri aici. Atît industria cît și agricultura regiunii au urșat perspective de dezvoltare. Recenta constituire de la Constanța a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii ne-a ajutat și mai mult să ne dăm seama de forțele noastre și de posibilitățile pe care le avem pentru a face progrese rapide.

În lumina lucrărilor acestei consfățiri s-a elaborat un plan de dezvoltare a agriculturii în următorii ani, de sprijinire continuă a gospodăriilor colective, astfel încît ele să se întărească și să se dezvolte tot mai mult. În vederea obținerii unor producții sporite la hectar, statul nostru va acordă colectivștilor din regiunea Constanța un ajutor deosebit în ridicarea gradului de mecanizare al lucrărilor agricole. Se urmărește ca pe măsura dezvoltării industriei noastre socialiste, agricultura regiunii să fie mecanizată în întregime. În aceste condiții există suficiente posibilități ca în următorii ani producția de griu să crească în medie pe regiune pînă la 1.450 kg. la hectar, iar la porumb pînă la 2.200 kg. în medie la hectar. În unele raioane s-a preconizat obținerea unor recolte pînă la 2.500 kg. griu la hectar și pînă la 3.500 kg. pe hectar la porumb.

Unele terenuri puțin favorabile culturii cerealiere vor fi plantate cu vii. Astfel, pînă în anul 1960 se vor planta în regiune peste 4000 ha. cu vii din care 3700 ha. numai în gospodăriile agricole colective. Suprafețele însemnate vor fi plantate cu vii indigenă, punîndu-se în valoare terenurile neproductive din raioanele Hirsova, Istria și Tulcea. Pentru producerea materialului săditor viticol pe plan local s-au luat măsuri de înființare de școli de viță alături și indigenă în gospodăriile colective. Numai anul acesta s-au înființat școli de viță alături pe o suprafață de 66 ha. și de viță indigenă pe 18 ha. Paralel cu dezvoltarea sectorului viticol vom căuta să dezvoltăm și sectorul pomicol prin plantarea în cîțiva ani a unei suprafețe de peste 6.000 ha.

Toată această transformare a regiunii noastre nu ar fi fost posibilă dacă la 23 August 1944 poporul nostru, cu sprijinul Armatei Sovietice eliberatoare nu ar fi scuturat jugul dictaturii fasciste.

Lată de ce noi împlinim cea de-a 14-a aniversare a eliberării patriei nu numai cu mîndrie, dar, mai ales, cu deosebită recunoștință față de partid și guvern cu ajutorul cărora visurile noastre cele mai îndrăznețe se transformă azi în realitate.

Industria chimică moștenită de la regimul burghezo-moșieresc constituia un exemplu tipic de inapoiere tehnică, de condițiuni de muncă insuportabile. Totul era legat de seacă celor mai bogate resurse naturale, cu maximum de profit, în condițiile unei sălbatice exploatare capitaliste. Trustrile chimice mondiale stăpîneau 72% din capitalurile industriale chimice românești.

Ce poate fi mai concludent decît faptul că România declarată atunci de burghezo-moșierime ca o țară „eminamente agricolă” nu a avut înainte de 23 August 1944 o industrie proprie de îngrășămintes minerale. Singura fabrică existentă la Tirnăveni, fabrică care producea cianamidă de calciu, a fost desființată în anul 1937 sub motivul lipsei de cereale și utilitățile vîndute la fier vechi.

Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Român, care s-a ținut în decembrie 1955, a stabilit în Directivile pentru dezvoltarea economiei naționale pe perioada 1956—1960 o dezvoltare importantă a industriei chimice și îndeosebi a petrochimiei. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej arăta în raportul său prezentat la Congres că „în anii care urmează vom dezvoltă ramurile principale ale industriei chimice și în primul rind industria petrochimică ramură importantă care prelucrează chimic produsele petroliere”.

În luna pleneră C.C. al P.M.R. din decembrie 1956, s-a subliniat că „industria chimică o îndreptăm în special spre producția masivă de îngrășămintes chimice și insecticidice de destinație agriculturii, precum și a fibrelor sintetice și a maselor plastice pentru mărirea producției de lacuri consum”.

În primul an după naționalizarea principalilor mijloace de producție s-a creat o bază importantă de materii prime, care permite acum trecerea la construcția în ritm accelerat

BELȘUG

Miron Radu Paraschivescu

Cetate de aur, sculată
În zori, sub o rece lumină,
Așa se deslășea deodată
Cu zămet de ploii și albină
Și, mîndră mîreasă, și-arată
Găteala și zestre deplîndă.

Căruțele trase de cai
Și case urmite domol
Și marelui roșii pe-un tol;
Baroasele și sună un țesut,
În pari măcelor agăță
Berbecii cu lina lor creță,
Alături, mari țigve de aur,
Bostanii grămăzi se înalță.

Munci mari de pe slobode spați
Pe lespedele albe-nlădite
Ca omul ce-a-nors în merinde
Adînci, pămîntene gestații.

Carș, sîcîș, rachiu în ulcioare
Deșartă dășăgi și schimbă
Pe stîmburi, cercei și fuioare
Spre care privirile și schimbă
Mulțurile mult rîvnitoare.

Svîcnește-n ocol cîte-un țaur,
Ca sabia gîlucă-lesușă
Și freacă pînă la balaur...

O lată domol dînjuleșce
Pe sprîntene, zvelte plicioare,
Și griul în piele-luceșce,
Ca hoda se leagă-nă-soare,
Și hora deodată pornește
Cu vult, ca brazil în vînt,
Întîș și pulemele zotește
Iar pașii poporului sînt
Viu rod pe un liber pămînt.

Învățată în limba maternă

Construirea socialismului în țara noastră necesită culturalizarea maselor largi populare și formarea unor cadre bine pregătite, devotate năzuințelor marelui poporului muncitor. Rolul primordial în înlăuntrirea acestei sarcini nobile îl are școala nouă, pusă în slujba poporului și pătrunsă de o concepție științifică, marxist-leninistă.

L. Banyai

Director general al Direcției generale a învățămîntului și culturii naționale învățămîntului și Culturii

Eliberarea țării noastre de sub jugul fascismului și instaurarea primului guvern popular au deschis perspective largi dezvoltării învățămîntului democratic.

Temeinica pregătire de cultură generală și de specialitate, concepția materialistă și dialectică despre lume și societate, precum și spiritul dragostei pentru poporul muncitor, pentru patria socialistă, sînt caracteristicile principale ale învățămîntului de toate gradele din țara noastră. Lărgirea rețelei de școli de cultură generală, crearea școlilor profesionale și tehnice pentru deservirea industriei și agriculturii noastre socialiste, dezvoltarea învățămîntului superior și ridicarea lui la nivelul științei și tehnicii moderne, răspîndirea ideilor înalte ale marxism-leninismului sînt realizările cele mai importante în domeniul învățămîntului înlăuntrite în anii noștri.

În regimul nostru democrat-popular egalitatea în drepturi în toate domeniile a poporului român și a naționalităților conlocuitoare, este un element esențial de consolidare și de dezvoltare a succeselor noastre obținute în construirea socialismului. Partidul Muncitoresc Român educe necontenit oamenii muncii de către naționalitate în spiritul patriotismului.

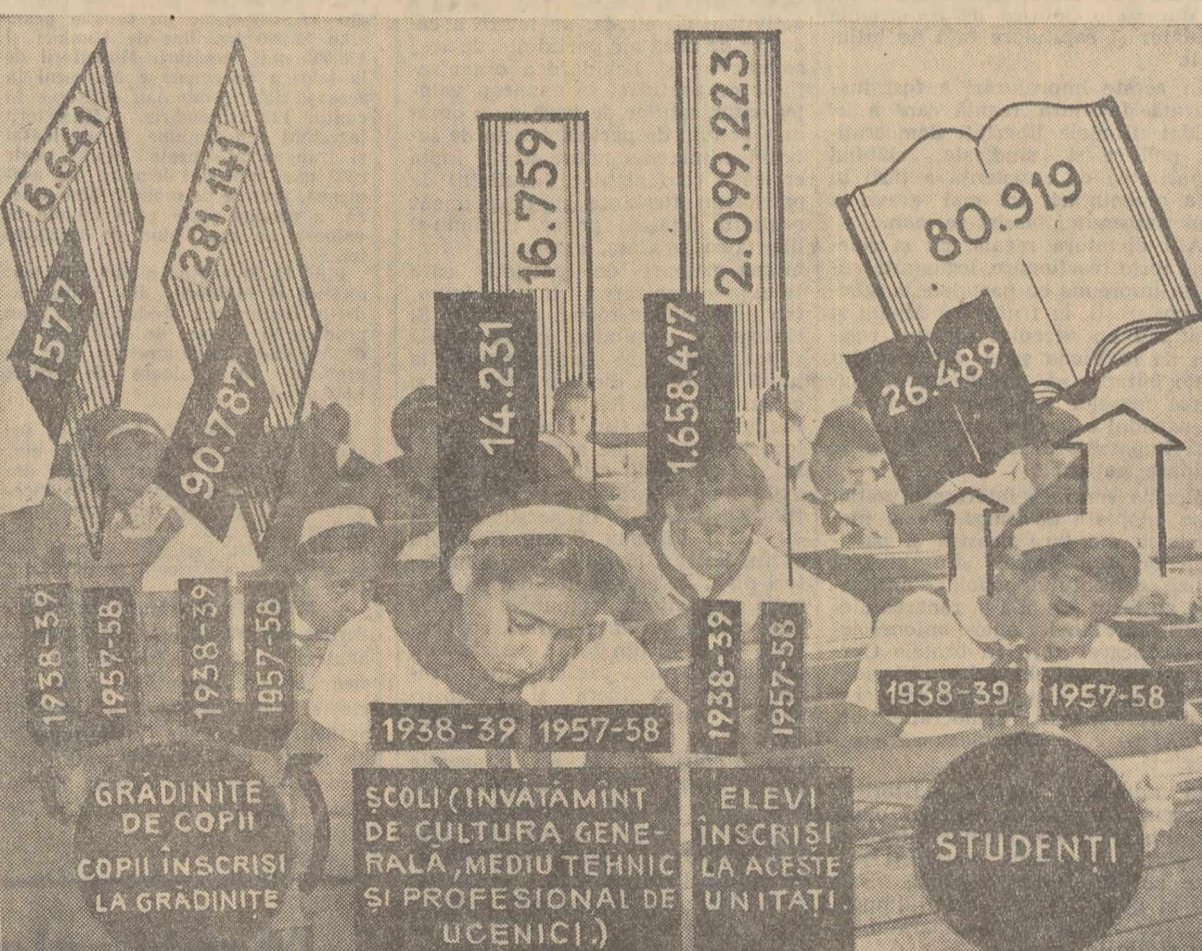
Un număr de peste 4.000 studenți, frecventează cele 12 facultăți cu limba de predare maghiară la Universitatea din Cluj și la Institutul de învățămînt superior tehnic cu limba de predare română au fost frecvenți de aproximativ 2500 studenți din rîndurile naționalităților conlocuitoare.

Naționalitățile conlocuitoare au primit cu dragoste și recunoștință realizarea învățămîntului în limba lor maternă, ca o nouă dovadă a grijii regimului de democrație populară față de toți cei ce muncesc din patria noastră, fără deosebire de naționalitate. Aceste realizări sînt rezultatul aplicării credincioase a învățăturii marxist-leniniste în problema națională de către partidul și guvernul nostru.

Școlile cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare au devenit factori importanți pentru întărirea legăturilor de prietenie frățească între poporul român și aceste naționalități, în lupta lor comună pentru construirea unei vieți noi și fericite.

O sarcină de primă importanță în școlile naționalităților conlocuitoare, ca și în toate școlile noastre, este asigurarea unei temeinice educații în spiritul dragostei fierbinți față de trecutul comun de luptă a poporului român și a naționalităților conlocuitoare pentru libertate și progres social. Față de realizările obținute sub conducerea partidului și guvernului în opera de construire a socialismului, adărea dragostei față de popoarele U.R.S.S. și ale întregului lagăr socialist, față de lagărul păcii și de oamenii muncii din toate țările. Urmărind să dea o pregătire profesională bună și o educație temeinică tineretului nostru, școlile naționalităților conlocuitoare alături de întreg învățămîntul nostru deschid orizonturi noi în gîndirea oamenilor muncii, contribuie la dezvoltarea vieții lor culturale, cîntărează unitatea de neam și contribuie la muncă de toate naționalitățile din țara noastră și participă activ la formarea profesională și cetățenească a sute de mii de cadre de specialiști și a milioane de constructori conștienți ai societății noi socialiste.

Dezvoltarea învățămîntului în R. P. R.

Industriei chimice i se deschid largi perspective de dezvoltare

Ing. Mihail Florescu

Ministru al Industriei Petrolului și Chimiei

Obținut rezultate bune în ceea ce privește comportarea textilelor realizate pe bază de fibre sintetice românești. Sortimentul de fibre sintetice va fi îmbogățit în anii ce urmează cu fibre poliacrilice (rolan) și fibre poliesterice (terlon) ce se vor utiliza la obținerea de stoffe, țesături subțiri, materiale industriale etc. Aceste sortimente de fibre vor înlocui marile cantități de lînă. Ritmul de dezvoltare al producției de fibre și fibre sintetice va fi tot atît de rapid ca cel al maselor plastice. În anul 1962 vom produce peste 7.000 tone fibre și fibre sintetice adică de 3,2 ori mai mult decît în anul 1959.

În Moldova se construiește un mare complex petrochimic care cuprinde de o uzină de cauciuc sintetic care va da în prima fază 25.000 tone anual, iar în fază a doua 50.000 tone anual, o uzină de sodă caustică electrică și clor, o fabrică de mase plastice, insecticidice etc. S-a început fabricarea pe scară industrială și a produselor sintetice de spălat, a detergenților care au ca bază produsele petroliere. Tîra noastră se numără totodată printre puține țări din lume care au rezolvat industrial fabricarea acetiilor din gaz metan. Anul acesta a intrat în funcțiune o fabrică de aceti din aceti din gaz metan și cu puțin timp mai tîrziu o altă care a început să producă solvenți (acetona) pentru industria lacurilor. În anii care urmează industria de aceti, pe bază de gaz metan, se va dezvolta într-un ritm accelerat, folosind cele mai noi descoperiri tehnologice din acest domeniu.

Producția de îngrășămintes chimice va acoperi treptat necesitățile agriculturii noastre.

În anul 1956 s-a trecut la lucrările de amenajare a Deltei Dunării în scopul valorificării complexe a stufului. Întîrzierile mari de studiu Delta Dunării sînt amenajate după cele mai noi metode iar recoltarea stufului se face pe scară tot mai largă cu mijloace mecanizate. Linia Brăila, în colaborare cu R. Cehoslovacă, R.D.G., și R.P. Polonă se construiește un combinat modern pentru obținerea de celuloză din stuf și o fabrică de cartoane duplex-triplex.

Industria noastră chimică a ajuns astăzi la nivelul în care produsele sale sînt cerute pe numeroase piețe străine. Chimicalele și medicamentele românești sînt exportate în multe țări: U.R.S.S., R.P.D. Coreeană, R.P. Chineză, R.P. Albania, R.P. Bulgaria, R.P. Ungară, R. Cehoslovacă, R. P. Polonă, R.D. Vietnam, R.D.G., R.F.G., R. A. U., Liban, Turcia, Grecia, Italia, Finlanda, Suedia, Danemarca, Olanda, Belgia, Franța, Israel, India, R.P. Iugoslavia etc.

Activitatea de dezvoltare a industriei chimice este precedată de o intensă acțiune de cercetări științifice. În afară de institutele Academiei industriei chimice dispune de instituții speciale de cercetare în mai multe domenii: chimie generală, chimia produselor petroliere, chimia gazului metan, industria chimicofarmaceutică, industria celulozelor și hîrtiei.

La realizarea noilor combinate, uzine și fabrici o contribuție de seamă a adus Institutul de proiectări de fabrici și uzine chimice și cel de hîrtie și celuloză și valorificarea stufului, ambele creații ale regimului de democrație populară.

Lucrătorilor din industria chimică li s-au creat condiții de muncă cît

300.000 tone pe an. Producția de sodă caustică electrolică, respectiv de clor, va crește simțitor prin intrarea în producție în 1958 a electrolizei de la Uzinele Chimice Turda, în 1960, a electrolizei de la Combinatul Bor-

zești și în 1961 a electrolizei de la Combinatul Brăila.

În anul 1956 s-a trecut la lucrările de amenajare a Deltei Dunării în scopul valorificării complexe a stufului. Întîrzierile mari de studiu Delta Dunării sînt amenajate după cele mai noi metode iar recoltarea stufului se face pe scară tot mai largă cu mijloace mecanizate. Linia Brăila, în colaborare cu R. Cehoslovacă, R.D.G., și R.P. Polonă se construiește un combinat modern pentru obținerea de celuloză din stuf și o fabrică de cartoane duplex-triplex.

Industria noastră chimică a ajuns astăzi la nivelul în care produsele sale sînt cerute pe numeroase piețe străine. Chimicalele și medicamentele românești sînt exportate în multe țări: U.R.S.S., R.P.D. Coreeană, R.P. Chineză, R.P. Albania, R.P. Bulgaria, R.P. Ungară, R. Cehoslovacă, R. P. Polonă, R.D. Vietnam, R.D.G., R.F.G., R. A. U., Liban, Turcia, Grecia, Italia, Finlanda, Suedia, Danemarca, Olanda, Belgia, Franța, Israel, India, R.P. Iugoslavia etc.

Activitatea de dezvoltare a industriei chimice este precedată de o intensă acțiune de cercetări științifice. În afară de institutele Academiei industriei chimice dispune de instituții speciale de cercetare în mai multe domenii: chimie generală, chimia produselor petroliere, chimia gazului metan, industria chimicofarmaceutică, industria celulozelor și hîrtiei.

La realizarea noilor combinate, uzine și fabrici o contribuție de seamă a adus Institutul de proiectări de fabrici și uzine chimice și cel de hîrtie și celuloză și valorificarea stufului, ambele creații ale regimului de democrație populară.

Lucrătorilor din industria chimică li s-au creat condiții de muncă cît

și de trai, din ce în ce mai bune. Astfel, pînă la sfîrșitul anului 1957 au fost construite și date în folosință în sectorul chimic un număr de 2.493 apartamente cu o suprafață de 131.681 mp. De asemenea au fost construite, amenajate și dotate dormitoare pentru liberarea de 34.156 muncitori, 4.762 locuri, 6 spitale cu 265 locuri, 17 dispensare cu 112 locuri, 40 de puncte sanitare, 4 sanatorii de noapte cu 83 locuri, 13 case de odihnă cu 302 locuri, 33 grădinițe cu 1.187 locuri, 32 cantine cu 13.332 mese pe zi și 17 cluburi. În anul 1958 se vor construi și da în folosință locuințe cu o suprafață de 29.585 mp.

Industria chimică din țara noastră a primit și primește din partea Uniunii Sovietice un ajutor neprecupțuit, care constă în documentații de înaltă tehnicitate pentru procesele tehnologice în ramurile noi create, în livrări de proiecte, utilaje și materii prime, în specializarea a numeroase cadre în institutele și uzinele sovietice.

Acordul economic încheiat la sfîrșitul anului 1956 între R.P.R. și U.R.S.S. constituie un exemplu grăitor de într-ajutorare socialistă. Condițiile avantajoase în care ne sînt acordate creditele, tehnica înaltă a proiectelor și utilajelor, promptitudinea și exactitatea livrărilor, faptul posibilității să putem trece la înlăuntrirea sarcinilor trasate de cul de al II-lea Congres al P.M.R. Discrețiile din vara aceasta care au avut loc la Moscova între delegațiile noastre guvernamentale au pus bazele unei colaborări mai largi pentru construirea industriei chimice din R.P.R. pînă în anul 1965. Ajutorul frățesc din construcția industriei chimice cere primu a U.R.S.S. este expresia strălucită a noilor relații stabilite între țările socialiste, inspirate de marea învățătură marxist-leninistă care stă la baza construcției socialiste a țărilor noastre.

În fața industriei chimice din țara noastră se deschid largi perspective de dezvoltare. Cu sprijinul permanent al partidului și al guvernului, cu ajutorul frățesc al țărilor socialiste și în primul rind al U.R.S.S., prin munca și entuziasmul creator al oamenilor muncii din industria chimică an de an, acest important sector al economiei socialiste va cunoaște o înflorire tot mai mare.

DE LA 99.260
LA 2.584.000
DEPUNĂTORI
LA CEC

Greu și amar era traiul oamenilor muncii în timpurile de tristă amintire cînd țara era cîrmuită de clasele exploatare. Acest fapt se ogîndise și în situația depunerilor la casele de economii din anul 1938.

Pe atunci, numărul cetățenilor proveniți din rîndul maselor muncitoare, care aveau posibilitatea să-și pună un ban deoparte la Casa de Economii, era de numai 99.260. Iar depunerile muncitorilor și țăranilor muncitori reprezentau mai puțin de 5 la suta din totalul sumelor aflate în păstrare la casele de economii.

Instaurarea regimului de democrație populară și succesele obținute în opera de construire a socialismului, care au dus la ridicarea bunăstării materiale și culturale a populației muncitoare, au creat largi posibilități și pentru dezvoltarea acțiunii de economisire la CEC.

În întreaga țară, la 30 iunie 1958 numărul depunătorilor s-a ridicat la 2.584.000. Sumele economisite de cetățeni pe librete de economii și obligațiuni CEC. sînt astăzi de 15 ori mai mari decît în 1948.

S P O R T

tituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Științei „I. V. Stalin”.